

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314010939
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1314010939.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Davidom Lindtnerom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.09.2017 takto

rozhodol:

obžalovaný H. H., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom
Č. Č.. XX, X. H. X. Y.,

je vinný, že

ako konateľ spoločnosti VORTEX, s.r.o. v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2005, ktoré podal dňa 25.04.2005 u správcu dane Daňovom úrade Bratislava III, uviedol základ dane zo zdaniteľných obchodov spoločnosti VORTEX, s.r.o. vo výške 7.192.681.- Sk a daň z pridanej hodnoty na výstupe vo výške 1.366.609.- Sk, pričom správca dane na základe nahlasovacích povinností daňových subjektov zistil, že základ dane predstavuje sumu 8.055.879,10.- Sk a daň z pridanej hodnoty na výstupe sumu 1.530.616,90.- Sk a teda daňový subjekt mal v uvedenom období príjmy za vyfakturované dodávky tovaru a služieb spoločnosti DV METAL, s.r.o. a spoločnosti V-P.O.S: Promotion, s.r.o., ktoré do daňového priznania k dani z pridanej hodnoty nezahrnul, čím skrátil daň na výstupe o sumu 164.007,90.- Sk /5.444,06.- Eur/

t e d a

skrátil daň vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

tretný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 3 Tr. zák. /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 148 ods. 3 Tr. zák. /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/ k trestu odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/, § 59 ods. 1 Tr. zák. /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/ súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci a po vyhlásení obžalovaného H. H. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov, prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania so súhlasom obžalovaného a prokurátora, výsluchom znalkyne a na záver sa súd oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Následne súd po zrušení jeho rozsudku zo dňa 18.05.2016 Krajským súdom Bratislava na základe odvolania podaného obžalovaným, na hlavnom pojednávaní konanom v rámci svojej povinnosti vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil, opätovne vykonal výsluch obžalovaného prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluch znalkyne a svedkyne-splnomocnenej zástupkyne daňového úradu a na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k rovnakému skutkovému a právnomu záveru ako vo svojom primárnom rozhodnutí.

Ku skutku:

Obžalovaný H. H. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Z uvedeného dôvodu sa súd na návrh prokurátora oboznámil s jeho výpoveďou z prípravného konania jej prečítaním. Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že obchodoval ako konateľ spol. Vortex aj so spol. DV Metal, s.r.o. a V-P.O.S. Promotion, s.r.o. Účtovníctvo si viedol sám a sám tiež podával daňové priznania vrátane daňového priznania za 1. štvrtrok 2005. Faktúry, ktoré neboli zahrnuté v daňovom priznaní za 1. štvrtrok 2005 nezahrnul do daňového priznania nedopatrením. To čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia je pravda, naozaj sa to tak stalo, ale došlo k tomu nedopatrením, nebolo to úspešné.

Svedkyňa A.. R. P., splnomocnená zástupkyňa Daňového úradu Bratislava III na hlavnom pojednávaní vypovedala, že DÚ BA III v roku 2007 vykonal určenie dane podľa pomôcok za 1. štvrtrok 2005 až 3. štvrtrok 2005 daňového subjektu VORTEX s.r.o. Nakoľko daňový subjekt VORTEX neumožnil vykonať daňovú kontrolu, správca dane v zmysle § 15/ ods. 2 zák. 511/1992 zb. je oprávnený určiť daň v zmysle § 29 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. teda podľa pomôcok. Správca dane obdržal dožiadanie z DÚ Žilina I. v ktorom daňový úrad žiadal preveriť dodávateľské faktúry za mesiace február 2005, marec 2005, apríl 2005 a máj 2005 - týkajúce sa daňového subjektu DV METAL s.r.o. Dňa 22.08.2005 DÚ BA III spísal s bývalým konateľom spol. H. H. zápisnicu o ústnom pojednávaní, kde predmetom boli obchodné aktivity spoločnosti v roku 2005, pričom po vykonaní tohto ústneho pojednávania pán H. H. sľúbil, že predloží všetky relevantné doklady, avšak žiadne doklady od pána H. predložené neboli. Teda ani ďalšia spolupráca konateľa tohto subjektu nebola realizovaná. Termín predloženia dokladov v súvislosti s týmto zisťovaním bol 30.08.2005. Nakoľko daňový subjekt nepredložil správcovi dane tieto doklady, bolo mu opakovane zaslané predvolanie na deň 30.09.2005. Toto predvolanie sa vrátilo správcovi dane s poznámkou, že adresát je neznámy. Predvolanie bolo zaslané na sídlo spol. VORTEX, Nobelova 30, BA. Následne dňa 7.9.2005 bolo zaslané opakované predvolanie bývalému konateľovi spol. H. H. a to na deň 30.09.2005. Toto predvolanie bolo prevzaté, ale pán H. sa na DÚ BA III nedostavil. Správca dane na základe týchto skutočností zaslal 08.09.2005 odpoveď na dožiadanie DÚ Žilina I. Miestnym zisťovaním bolo zistené, že spol. VORTEX mala na X. XX prenajaté priestory len na mesiac. Mesiac marec 2005 a poštu nepreberala. Dňa 10.10.2005 správca dane zaslal žiadosť o predvedenie H. H. - OO PZ Nové Mesto nad Váhom. Potom sa vrátila odpoveď z OO PZ, kde bolo oznámené, že H. H. neotváral dvere a šetrením sa nepodarilo zistiť jeho vtedajší pobyt a z uvedených dôvodov ho nebolo možné predviesť. Dňa 13.12.2005 bolo zaslané predvolanie novému konateľovi spol. VORTEX s.r.o. a to H. H. a to na deň 03.01.2006. V určený deň sa konateľ spoločnosti na DÚ BA III nedostavil, bolo mu zaslané opakované predvolanie 11.01.2006 na deň 03.02.2006. Takisto sa tento deň nedostavil konateľ na DÚ BA III a DÚ BA III zaslal žiadosť o predvedenie H. H. na OO PZ Nové Mesto n/Váhom. DÚ BA III zistil, že od 21.09.2005 bola novou spoločníčkou spol. VORTEX s.r.o. Z. E.. Teda to OO PZ N. M n/Váhom zaslalo odpoveď DU BA III dňa 18.03.2006, kde bolo oznámené, že H. H. sa v mieste bydliska nenachádza a žije potulným životom. Pomôckou na určenie dane im slúžili doklady od ostatných správcov dane, ktoré boli získané od iných podnikateľských subjektov. Jednalo sa o faktúry vystavené daňovým subjektom

VORTEX s.r.o. pre odberateľa DV METAL s.r.o., bolo tam 33 faktúr vystavené spol. DV METAL s.r.o. za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2005 a jedna faktúra vystavená spol. VORTEX s.r.o. pre spoločnosť VA-P.O.S. Promotion s.r.o. Suma DPH 19% predstavovala z týchto vystavených faktúr 1.530.616,90,-Sk. Okrem týchto faktúr im ako pomôcky pri určení dane pomáhali daňové priznania za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2005. Určenie dane podľa pomôcok bolo ukončené tak, že správca dane nepriznal nárok daňového subjektu na odpočítanie dane pri prijatom zdaniteľnom plnení v daňovom priznaní, pretože daňový subjekt nepreukázal svoj nárok na odpočítanie dane od platiteľa. Týmto daňový subjekt porušil § 51 ods. 1 písm. a/Zák. č. 222/2004. Čiže tuto nebola DÚ BA III uznaná daň na vstupe, resp. odpočítanie dane z prijatých faktúr, toto právo teda daňovému subjektu neuznali a celková daň na vstupe bola v sume 1.348.537,-Sk. Čo sa týka dane na výstupe, správca dane zistil, že daňový subjekt porušil § 69 ods. 1 v nadväznosti na § 19 ods. 1 a ods. 2 Zák. č. 222/2004 tým, že neodviedol daň z dodávky tovaru a služieb. Pomôckou pri vyčíslení dane na výstupe im boli faktúry získané dožiadaniami od iných správcov dane. Celková suma vyčíslená dane na výstupe správcom dane bola 2.871.868,30,-Sk. Daňovú kontrolu v spol. VORTEX vykonávala osobne spolu s dvoma ďalšími kolegyňami.

Následne súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedka E. K. z prípravného konania ktorý uviedol, že spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o. bola pôvodne jeho firma, ktorú potom predal H. H.. So spol. VORTEX, s.r.o. mal uzatvorenú Zmluvu o poskytnutí služieb zo dňa 01.02.2005. Faktúru č. XXXXXX zo dňa 08.03.2005 vystavenú dodávateľom spol. VORTEX, s.r.o. pre odberateľa spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o. má evidovanú v účtovníctve, celková fakturovaná suma bola 45.630,50,- Sk za poskytnuté služby za mesiac február 2005.

Vzhľadom k tomu, že svedok A.. H. G. zomrel, súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Svedok k veci uviedol, že je konateľom spol. DV Metal, s.r.o. So spoločnosťou Vortex, s.r.o. obchodovali v prvom aj druhom štvrťroku na základe kúpnej zmluvy č. 9/2005, ktorá bola podpísaná dňa 15.02.2005, predmetom ktorej bolo obchodovanie z kovovými odpadmi. Za spol. Vortex, s.r.o. zmluvu podpísal H. H., s ktorým prebiehali všetky obchodné jednanie. H. H. na Daňovom úrade Žilina potvrdil pravosť faktúr. Dňa 16.09.2005 pán H. odovzdal spol. Vortex, s.r.o. Z. E. a H. H., ktorých nepozná a ich spoločnosť do kontaktu s týmito osobami už neprišla.

Súd ďalej na hlavom pojednávaní vypočul znalkyňu z odboru ekonómia a manažment A.. Z. F.C., ktorá v predmetnej veci vypracovala znalecký posudok, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa pridrižava záverov svojho znaleckého posudku, kde bolo riadne daňové priznanie vykázané s vlastnou daňovou povinnosťou 18.072,-Sk. Zistenia správcu dane boli 4.423.477,-Sk a jej zistenia boli 1.530.617,-Sk. Preto nesúhlasí ani s tým, čo bolo vykázané obvineným a nesúhlasí ani s tým, čo zistil správca dane. Dôvody popisuje vo svojom posudku. Rozdiel medzi znaleckým zisťovaním a podaným daňovým priznaním je 1.512.545,-Sk. Mala k dispozícii dokumentáciu a spis z daňového úradu. V tabuľke č. 2 na str. 5 znaleckého posudku sčítala všetky faktúry, ktoré dožiadal DÚ, keďže vzniklo DPH na výstupe, ktorú uvádza v tabuľke č. 2. Rozoberám tu aj otázku, v čom nesprávne vypočítal správca dane DPH a to že zahrnul iba faktúry, kde je odberateľom DV Metal, na str. 111 súdneho spisu. Správca dane zabudol započítať faktúru č. XXXXXX, kde je odberateľom VA-P.O.S. Promotion a nesprávne ju zahrnul do rozpočtu v druhom kvartály 2005. Hlavná chyba u správcu dane bola, že súčet faktúr odberateľa DV Metal uvedená na str. 111 spisu je 1.523.331,30,-Sk, čiže nie ako uvádza správca dane 2.871.868,30,-Sk. Súhlasila s tým, že správca dane neuznal DPH na vstupe, ktorú si uplatnil pán obžalovaný, pretože pokiaľ nepreukázal daňový subjekt nárok na odpočítanie, zo zákona nemá nárok na odpočítanie. Bolo preukázané, že daňový úrad vyzýval daňový subjekt na preukázanie dane na vstupe, avšak túto nepreukázal. Zásadným rozdielom medzi jej zisťovaniami a zisťovaniami správcu je, že správca dane v čase, keď daňový subjekt neposkytol súčinnosť s dokladmi, pripočítaval to, čo zistil k DPH na výstupe, s čím nesúhlasí z nasledovného dôvodu: obžalovaný niečo vykázal, nedoložil doklady a správca dane to spočítal spolu. Jednak urobil početovú, resp. matematickú chybu v tom čo zistil, to bola prvá chyba a druhá vec je, že pripočítavali niečo čo nevedeli, či už nebolo náhodou v daňovom priznaní. Tá výpočtová chyba je uvedená v spise v tabuľke č. 1 v znaleckom posudku, je to výpočtová chyba, ktorú pripočítavali k riadnemu daňovému priznaniu. Ona sa správcu dane pýtala, ako došlo k týmto matematickým chybám a dostala odpoveď, že dochádzalo k zmenám kontrolórov a nový kontrolór si neoveril podklady, ktoré mal, iba pokračoval v práci.

Súd sa následne v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní súčasne oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty zo dňa 25.04.2005, v ktorom daňovník spoločnosť Vortex, s.r.o. zastúpená konateľom obžalovaným H. H. deklaruje základ dane vo výške 7.192.681.- Sk, daň z pridanej hodnoty na výstupe vo výške 1.366.609.- Sk a odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe vo výške 1.348.537.- Sk
- zápisnica DÚ BA III o ústnom pojednávaní zo dňa 22.08.2005, na ktorom obžalovaný H. H. uviedol, že šrot a farebné kovy kupuje rôzne, názov dodávateľov uviesť nevie, nespomína si, pričom prisľúbil predloženie kompletnej účtovnej dokumentácie spol. Vortex, s.r.o. dňa 30.08.2005,
- výpis z obchodného registra spol. Vortex, s.r.o. z ktorého vyplýva, že obžalovaný H. bol jediným spoločníkom a jediným konateľom spoločnosti odo dňa 26.01.2005 do 20.09.2005, pričom odo dňa 21.09.2005 sa jediným spoločníkom stala Z. E. a jediným konateľom spoločnosti H. H.,
- z odovzdávacieho protokolu vyplynulo, že dňa 16.09.2005 odovzdávajúci H. H. odovzdal preberajúcim Z. E. /ktorá sa na základe zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 16.09.2005 stala jediným spoločníkom spol. Vortex, s.r.o./ a H. H. /ktorý sa podľa zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 16.09.2005 stal konateľom spol. Vortex, s.r.o./ kompletnú účtovnú dokumentáciu a skladovú evidenciu tejto spoločnosti,
- zápisnica DÚ Žilina o ústnom pojednávaní zo dňa 25.04.2006, na ktoré sa dostavil obžalovaný H. H. bez predvolania, kedy potvrdil reálnosť vzniku zdaniteľného plnenia v rámci obchodovania so spol. DV Metal, s.r.o. a súčasne uviedol, že všetky účtovné doklady spol. Vortex, s.r.o. odovzdal novému konateľovi a spoločníčke,
- Zmluva o poskytnutí služieb uzatvorená dňa 01.02.2005 medzi spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o. a spol. Vortex, s.r.o., predmetom ktorej je záväzok spol. Vortex, s.r.o. poskytovať spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o. služby spojené so sprostredkovaním obchodu,
- Kúpna zmluva zo dňa 15.02.2005 uzatvorená medzi spol. DV Metal, s.r.o. ako kupujúcim a spol. Vortex, s.r.o. ako predávajúcim, predmetom ktorej je predaj kovového odpadu,
- faktúra č. XXXXXX zo dňa 08.03.2005 dodávateľa spol. Vortex, s.r.o. odberateľovi spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o. za poskytované služby za mesiac február 2005 s celkovou fakturovanou sumou 45.630,50.- Sk,
- 33 dodávateľských faktúr dodávateľa spol. Vortex, s.r.o. pre odberateľa spol. DV Metal, s.r.o., predmetom ktorých je fakturácia predaja kovového odpadu v období od 17.02.2005 do 31.03.2005, ktoré obžalovaný H. H. nezahrnul do daňového priznania k DPH za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2005.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný H. H.. Podľa názoru súdu bolo dokazovaním na hlavnom pojednávaní nepochybne preukázané, že obžalovaný ako konateľ spol. VORTEX, s.r.o. skrátil daň z pridanej hodnoty na výstupe tým spôsobom, že za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2005 do daňového priznania k dani z pridanej hodnoty nezahrnul všetky svoje za rozhodné obdobie uskutočnené zdaniteľné plnenia /časť príjmov za vyfakturované dodávky tovaru spoločnosti DV METAL, s.r.o., a za dodávku služieb spoločnosti V-P.O.S./, pri ktorých mu jeho odberateľmi bola uhradená cena dodaného tovaru vrátane DPH, ktorú týmto spôsobom od svojich odberateľov vybral, ale takto vybratú daň z pridanej hodnoty pred správcom dane zatajil, neodviedol ju do štátneho rozpočtu a ponechal si ju, čím skrátil DPH na výstupe o sumu 164.007,90.-Sk. Tento záver nepochybne vyplýva z daňového priznania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2005 zo dňa 25.04.2005, v ktorom obžalovaný ako konateľ spol. Vortex, s.r.o. deklaroval daň z pridanej hodnoty na výstupe vo výške 1.366.609.- Sk a to napriek tomu, že z protokolu o určení dane podľa pomôcok č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX/Poá Daňového úradu Bratislava III /pomôckami bolo v tomto prípade 33 dodávateľských faktúr dodávateľa spol. Vortex, s.r.o. pre odberateľa spol. DV Metal, s.r.o., a jedna faktúra č. 080305 zo dňa 08.03.2005 dodávateľa spol. Vortex, s.r.o. odberateľovi spol. V-P.O.S. Promotion, s.r.o./ je zrejmé, že obžalovaný ako konateľ spol. Vortex, s.r.o. uskutočnil v danom zdaňovacom období zdaniteľné plnenia, na základe ktorých obdržal DPH na výstupe vo výške 2.879,153,90.- Sk, čo predstavuje rozdiel DPH na výstupe oproti deklarovanému vo výške 1.512.544,90.- Sk. Ako to vyplýva z protokolu o určení dane, daňový úrad daňovníkovi nepriznal jeho nárok na odpočet DPH na vstupe vo výške 1.348.537.- Sk, pretože daňovník nepreukázal svoj nárok na odpočítanie dane na vstupe faktúrou od platiteľa /teda od subjektu, od ktorého tovar nadobudol/. Povedané inak, obžalovaný od svojich odberateľov za rozhodné obdobie vybral DPH vo výške, ktorá presahovala ním v daňovom priznaní deklarovanú výšku DPH na výstupe o 1.512.544,90.- Sk. Pokiaľ by sa na hlavnom pojednávaní podarilo preukázať, že obžalovaný

v rozhodnom období nemal odpočítateľnú DPH na vstupe, bolo by možné konštatovať, že obžalovaný skrátiteľ DPH na výstupe vo výške 1.512.544,90.- Sk. Ku súdom zisteným a ustáleným skutkovým okolnostiam /ku záveru o tom, že obžalovaný svojim konaním preukázateľne skrátiteľ DPH na výstupe vo výške 164.007,90.- Sk/ je však v tejto súvislosti potrebné uviesť, že súd nemohol bez ďalšieho zmeniť skutkovú vetu tak, ako to vyplynulo z protokolu o určení dane podľa pomôcok a ako navrhla aj znalkyňa vo vzťahu k výške skrátenej DPH na výstupe, nakoľko pre takýto záver nemal oporu vo vykonanom dokazovaní. Na tomto mieste je totiž dôležité rozlišovať medzi režimom v daňovom správnom konaní, kde tzv. obrátené dôkazné bremeno núti daňovníka, pokiaľ si chce znížiť vlastnú daňovú povinnosť, preukázať existenciu DPH na vstupe, na rozdiel od trestného konania, kde je dôkazné bremeno na strane orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sú v prípade podozrenia povinné dokázať, že DPH na vstupe nevznikla. V opačnom prípade nemožno takúto hypotézu /teda že daňovníkovi nevznikol nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe/ pokryť zavinením a preto možno konštatovať iba skutkový záver uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, teda že obžalovaný skrátiteľ DPH na výstupe vo výške 164.007,90.- Sk, pretože v trestnom konaní nebolo preukázané, že by ku zdaniateľným plneniam, na podklade ktorých si obžalovaný uplatnil nárok na odpočet DPH na výstupe vo výške 1.348.537.- Sk, nedošlo. V predmetnom daňovom konaní teda neexistencia daňového dokladu preukazujúceho existenciu DPH na vstupe znamená /tak ako tomu bolo v tomto prípade/ neuznanie daňového výdavku a zvýšenie daňovej povinnosti, avšak v trestnom konaní nie je možné túto skutočnosť bez ďalšieho konštatovať a oprieť aj o ňu záver o vine, nakoľko tento výdavok, teda daň na vstupe, mohol byť realizovaný /v danej veci skutočnosť, že by obžalovaný pri uplatnení nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe nákup tovaru iba predstieral, nebola preukázaná/.

Na tomto mieste súd považuje za dôležité aspoň stručne sa vyjadriť ku argumentácii obhajoby v priebehu celého trestného konania:

- súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. Tieto už po preskúmaní obžaloby po jej podaní súd vyhodnotil ako dôkazy získané zákonným spôsobom v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 Tr. por. a preto procesne spôsobilým dôkazom v konaní pred súdom. V tejto súvislosti je nepravdivé tvrdenie obhajcu obžalovaného, že doklady z daňového úradu sú iba vo forme fotokópií, pretože všetky faktúry, ktoré boli podkladom pre meritorne rozhodnutie súdu sú opatrené pečiatkou orgánu činného v trestnom konaní, ktoré ich v origináloch prevzal, o ich zhode s originálom a preto plnia funkciu originálu,
- daňový úrad svoje závery o výške skrátenej DPH na výstupe vôbec neopieral iba o odhady vzniku zdaniateľných plnení daňového subjektu, ale o reálne faktúry deklaráujúce minimálne uskutočnené zdaniateľné plnenia predložené podnikateľskými subjektmi, ktoré v rozhodnom čase s daňovníkom spol. Vortex, s.r.o. obchodovali. V danej veci teda súd vychádzal z reálne uskutočnených zdaniateľných plnení, deklarovanych príslušnými faktúrami /ktorých pravosť obžalovaný ako dodávateľ ako aj jeho odberatelia nespochybnili/, na podklade ktorých mohol konštatovať nepochybný záver o skrátení DPH na výstupe obžalovaným minimálne vo výške uvedenej vo výrokovej časti rozsudku. Uvedené samozrejme neznamená, že obžalovaný v skutočnosti nemohol skrátiteľ DPH aj vo vyššej sume /keďže jeho tvrdenie v zápisnici o ústnom pojednávaní na daňovom úrade zo dňa 22.08.2005, že šrot a farebné kovy kupuje rôzne, názov dodávateľov však uviesť nevie a nespomína si, ako aj jeho prevod obchodného podielu a obžalovaným deklarované odovzdanie kompletného účtovníctva nadobúdateľovi tohto obchodného podielu necelý mesiac po tom, ako sa zúčastnil uvedeného ústneho pojednávania na daňovom úrade v súvislosti s DPH a obchodovaním so spol. DV Metal, s.r.o., kde prisľúbil predloženie účtovnej dokumentácie, tomu mohli nasvedčovať/, avšak takéto skutočnosti na hlavnom pojednávaní preukázané neboli. V tejto súvislosti je potrebné tiež zdôrazniť, že nie je úlohou orgánov činných v trestnom konaní ani súdu dokazovať, či nemohlo dôjsť u obžalovaného k ďalším neuplatneným odpočtom DPH na vstupe a tým ku zníženiu jeho daňovej povinnosti, pretože odpočet dane je pri splnení zákonných kritérií právom daňového subjektu, ktorý je platiteľom DPH, nie jeho povinnosťou. Ide teda o právo platiteľa DPH, ktoré pokiaľ si daňový subjekt neuplatní, nemení to nič na jeho povinnosti uskutočnené zdaniateľné plnenia spolu s príslušnou daňou na výstupe v daňovom priznaní uviesť a túto DPH vybrať od odberateľov daňovému úradu odvieť,
- k námietke obhajoby o nezachovaní totožnosti skutku je potrebné uviesť, že zrejmu písarsku chybu, ktorej sa prokurátor dopustil pri podaní obžaloby zámenou slovného spojenia „na výstupe“ uvedením spojenia „na vstupe“ súd konvalidoval už v skutkovej vete výrokovej časti trestného rozkazu. Pokiaľ sa jedná o otázku zachovania totožnosti skutku v danom prípade pri ustálení výšky skrátenej dane, je potrebné zdôrazniť, že podstatu skutku tvorí protiprávne konanie páchatel'a a jeho trestnoprávny následok, pričom pre zachovanie totožnosti skutku postačuje, pokiaľ je zachovaná (aj len čiastočne)

totožnosť konania alebo (aj len čiastočne) totožnosť následku. V danom prípade však nedošlo /s výnimkou vyššie uvedeného odstránenia písárskej chyby/ oproti pôvodne podanej obžalobe ku žiadnej zmene, pričom dôvody tohto postupu /v súvislosti s výpoveďou znalkyne/ súd vysvetlil vyššie,

- k námietke obhajcu, že daňový subjekt spol. Vortex, s.r.o. už v daňovom konaní bol sankcionovaný pokutou a preto je stíhanie obžalovaného v rozpore s medzinárodnými zmluvami súd pripomína, že o porušení zásady ne bis in idem by bolo možné uvažovať iba za predpokladu, že v daňovom správnom konaní daňovníkom postihnutým pre daňový delikt by nebola právnická osoba spol. Vortex, s.r.o., ako tomu je v predmetnej veci, ale obžalovaný ako fyzická osoba. Povedané inak, predpokladom uplatnenia zásady ne bis in idem je nie len skutočnosť, aby sa jednalo o rovnaký skutok (zásada zachovania totožnosti skutku), ale aby išlo aj totožnú osobu, ktorá sa skutku dopustila (teda aby bola zachovaná totožnosť subjektu),

- napokon ku návrhu obhajoby, aby vzhľadom na fakt, že od skutku uplynulo viac ako 12 rokov a bez zavinenia obžalovaného z objektívnych dôvodov nebola jeho trestná vec skončená v primeranej lehote, bolo alternatívne rozhodnuté o zastavení trestného stíhania súd uvádza, že zastavenie trestného stíhania obvineného pre neprimeranú dĺžku trestného konania je bez ďalšieho nezákonné a neprijateľné, čo potvrdzuje už pomerne bohatá rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR (primerane uznesenie zo dňa 03.09.2003 pod sp. zn. 4To 44/03, uznesenie zo 17.02.2004 pod sp. zn. 5 To 3/2004, Rozsudok zo dňa 10.12.2014 pod sp. zn. 1 To 8/2012, uznesenie zo dňa 27.05.2014 pod sp. zn. 2 Tost 11/2014, uznesenie zo dňa 22. januára 2013 pod sp. zn. 4 Tost 1/2013, Rozsudok zo dňa 03.03.2016 pod sp. zn. 5 To 14/2015, uznesenie zo dňa 06.12.2016 pod sp. zn. 2 Tost 37/2016, uznesenie zo dňa 14.12.2016 pod sp. zn. 1TdoV 14/2015). Z judikátu R 10/2011 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.03.2010 pod sp. zn. 5 To 14/2009 uverejnený v Zbierke č. 1/2011) výslovne vyplýva, že „nápravu porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote vo forme zastavenia trestného stíhania ESLP z čl. 6 Dohovoru v žiadnom prípade zo svojich rozhodnutí nevyvodil.“ Súd samozrejme na celkovú dĺžku trestného konania prihliadol pri úvahe o druhu a výške trestu, čoho dôsledkom bolo uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Ku právnej kvalifikácii:

Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako ho kvalifikovala obžaloba, pričom súčasne nezistil splnenie podmienok, pre ktoré by bolo možné predmetné konanie obžalovaného kvalifikovať podľa platného Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., nakoľko takýto postup by pre obžalovaného nebol priaznivejší.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, ako aj na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd nepochybne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností za preukázané, že obžalovaný svojim priamym úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 3 Tr. zák. /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/po stránke tak objektívnej ako aj subjektívnej. Z hľadiska objektívneho došlo v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného, ktoré spočívalo v zatajení časti zdaniteľných plnení realizovaných v rozhodnom období daňovému úradu, ku trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bolo skrátenie dane z pridanej hodnoty na výstupe vo výške zodpovedajúcej kvalifikačnému znaku väčšieho rozsahu. Inými slovami, podstata protiprávneho konania obžalovaného spočívala v tom, že obžalovaný ako konateľ daňového subjektu zatajoval rozhodné skutočnosti /časť príjmu a vybratej DPH z realizovaných obchodných transakcií, ktoré vôbec nezahrnul do daňového priznania/ pred správcom dane, čím sledoval zníženie vlastnej daňovej povinnosti, teda obohatenie sa o DPH, ktorú vybral od svojich odberateľov, avšak do štátneho rozpočtu ju neodviedol.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože nielenže úmyselne konal tak, ako konal /teda do daňového priznania k DPH nezahrnul časť uskutočnených zdaniteľných plnení/, ale jednoznačne aj chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom /neoprávnene chcel znížiť vlastnú daňovú povinnosť v trestnoprávne relevantnom rozsahu/, pričom súčasne musel vedieť, že sa tak k ujme štátneho rozpočtu obohatí. Záver o existencii subjektívnej stránky konania obžalovaného vo forme priameho úmyslu súd opiera aj o nasledovné úvahy:

- obranu obžalovaného, že sa žalovaného konania dopustil nedopatrením a neúmyselne, zásadne nemožno prijať. Nie je totiž racionálne zdôvodniteľné, ako môže konateľ obchodnej spoločnosti, ktorý je v zmysle § 135a Obchodného zákonníka povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou / a ak nedisponuje adekvátnymi znalosťami daňových predpisov, je povinný obrátiť sa na odborne

spôsobilú osobu, ktorá takéto vedomosti má, napr. daňového poradcu/, opomenúť zahrnúť do daňového priznania k DPH /navyše iba za krátke zdaňovacie obdobie jedného štvrťroka/ zdaniteľné plnenia, z ktorých DPH na výstupe, ktorú vybral od svojich odberateľov, predstavuje sumu 1.512.544,90.- Sk /čo predstavuje rozdiel medzi výškou DPH na výstupe zistenou na základe dodávateľských faktúr vo výške 2.871.868,30.- Sk a ním v daňovom priznaní deklarovanou výškou DPH na vstupe vo výške 1.366.609.- Sk/. Stručne povedané, tu sa nejedná o nejaké „nedopatrenie“, ako sa ku svojmu konaniu v pokuse o odľahčenie veci vyjadril obžalovaný, ale o zatajenie zdaniteľných plnení vo výške, ktorá vo vzťahu ku DPH na výstupe predstavuje viac ako 100 percent oproti deklarovanému stavu, ktoré je aj z tohto dôvodu nutné považovať za úmyselné,

- záver o existencii subjektívnej stránky možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali po spáchaní trestného činu, a s poukazom na uvedenú premisu podľa názoru súdu z konania obžalovaného, ktorý bezprostredne po tom, ako dňa 22.08.2005 pri ústnom pojednávaní na daňovom úrade uviedol, že zabezpečí kompletnú účtovnú dokumentáciu svojej spoločnosti v lehote do 30.08.2005, previedol dňa 16.09.2005 obchodný podiel tejto spoločnosti na tretiu osobu, ktorej súčasne odovzdal kompletnú účtovnú dokumentáciu a skladovú evidenciu tejto spoločnosti, nemožno vyvodiť iný ako nepochybný záver o tom, že obžalovaný v daňovom priznaní zatajil existenciu časti zdaniteľných plnení úmyselne. Súd rešpektuje a je si vedomý, že dispozícia s vlastným majetkom /v danej veci s obchodným podielom v spoločnosti/, nie je v zásade zákonne obmedzená, avšak v kontexte daného konkrétneho prípadu /a pre možnosť záveru o úmyselnom spáchaní žalovaného trestného činu, keďže subjektívnu stránku konania obžalovaného v danej veci možno dokazovať len z okolností objektívneho charakteru/ všetky zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že obžalovaný „podnikal“ iba do doby, kedy sa o jeho podnikateľské aktivity začal zaujímať daňový úrad /keď DÚ vykonal daňovú kontrolu na DPH daňového subjektu DV Metal, s.r.o., ktorý si z faktúr spol. Vortex, s.r.o. uplatnil odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe/, a keďže si bol vedomý zatajenia časti zdaniteľných plnení z obchodovania so spol. DV Metal, s.r.o. v daňovom priznaní k DPH, previedol obchodný podiel svojej spoločnosti na ďalšiu osobu /samozrejme spolu s kompletným účtovníctvom/, aby sa pred tým, ako zatajenie príjmov daňový úrad zistí, vyhol povinnosti zaplataenia vyrubeného daňového nedoplatku v budúcnosti /ako štatutár právnickej osoby/. Obžalovaný pri svojej navite totiž zrejme nepredpokladal, že pokiaľ chce daňový subjekt DV Metal, s.r.o. vykonať odpočet DPH na vstupe, ktorá mu vznikla zaplatením faktúr spoločnosti Vortex, s.r.o. daňovo konformným spôsobom, musí daňovému úradu podložiť svoj nárok príslušnými faktúrami /v tomto prípade aj faktúrami spol. Vortex, s.r.o./,

- v súvislosti so záverom o úmyselnom zavinení je nemenej zvláštne, že obžalovaný nikdy pred tým, ako sa dňa 26.01.2005 stal jediným spoločníkom a konateľom spol. Vortex, s.r.o., ani potom, ako dňa 16.09.2005 previedol svoj obchodný podiel tejto spoločnosti na ďalšiu osobu, neobchodoval s kovovým odpadom, napriek tomu už za prvý štvrťrok 2005 predstavoval iba z obchodovania so spoločnosťami DV Metal, s.r.o. a V-P.O.S, s.r.o. základ dane zo zdaniteľných plnení výšku 15.160.727,30.- Sk.

Stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného je daný trestným následkom, ktorým je výška skrátenej dane, pohnútkou obžalovaného, ktorou bola snaha získania majetkového prospechu ako aj významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spočívajúcim v zabezpečení riadneho výberu daní. Súčasne však súd pri hodnotení stupňa spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného prihliadol aj na celkovú dĺžku trestného konania a čas, ktorý od spáchania skutku uplynul, ktoré okolnosti vyjadril v uložení druhu a výške trestu.

Ku druhu a výške trestu:

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že bol v minulosti (v roku 1995 a 1999) dvakrát súdne potrestaný, hľadá sa však na neho akoby nebol odsúdený.

Pri úvahe o druhu a výške trestu súd komplexne vyhodnocoval stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť, okolnosti, za akých bol skutok spáchaný, osobu obžalovaného, mieru jeho zavinenia, možnosti jeho nápravy vplyvom výchovného trestu a tiež v danom prípade mimoriadne dôležitú okolnosť - dĺžku trestného konania, pretože stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť sa plynutím času znižuje, rovnako ako sa znižuje potreba postihnutia páchatel'a, pretože odstupom času sa miera aj účel trestu. V danom prípade súd v tejto súvislosti poukazuje na významnú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo viac ako 12 rokov, samotné trestné stíhanie voči

obžalovaného je vedené 8 rokov, pričom obžalovaný sa v tejto dobe nedopustil žiadneho protiprávneho konania.

Vyššie uvedené úvahy viedli súd k záveru, že v rámci tak individuálnej prevencie ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, bude u obžalovaného postačovať uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v rovnakom trvaní.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený, je adekvátny, spravodlivý a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 23 ods. 1 Tr. zákona /zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/ a § 31 ods. 1 Tr. zákona zák. č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania skutku/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.